

CẦN PHẢI KÊU VAN THIÊN CHÚA TRỢ GIÚP!

... Tôi thay đổi. Dù muốn dù không, tôi thay đổi. Tôi thay đổi nơi hình dáng, cách cư xử và tư tưởng. Đúng thế, bởi vì cuộc sống có một điều kiện cơ bản chính xác, đó là mối quan hệ. Thật vậy, không thể nghĩ rằng tôi có thể sống mà không liên hệ với điều gì đó, với người nào đó sống chung quanh tôi. Mỗi một kiểu trao đổi nào đó ở bên ngoài, vẫn khiến tôi phải can dự bằng sự đáp trả, bằng tư tưởng và bằng thái độ tương ứng với con người của tôi. Vậy thì, nếu có thay đổi nào đó liên hệ đến tất cả mọi người thì đáng cho chúng ta phải dành thời giờ để suy tư. Nhưng có sự khác biệt: có những thay đổi đưa con người vào tình trạng khủng hoảng, chẳng hạn như: thay đổi việc làm, thay đổi xứ sở mình đang sống hoặc phải đặt lại vấn đề khi có một biến cố bất ngờ xảy ra. Tôi bị bó buộc phải cố gắng tối đa hầu có thể thích ứng với hoàn cảnh mới, cũng như

tìm kiếm một quân bình mới cho chính tôi để đáp ứng với thế giới bên ngoài. Thế là tôi bị mất hướng, xem ra như thể các chắc chắn cổ xưa giờ đây trở thành suy yếu, không còn đáng tin nữa. Bị mất hướng nhưng tôi vẫn hy vọng có các điểm tựa mới hầu giúp tôi được ổn định.

Cách đây vài năm, nếu nhớ không lầm, tôi có đọc một bài báo trong đó có một câu làm tôi suy nghĩ mãi và không bao giờ quên:
- Không ai được cứu rỗi nếu không biết tha thứ!

Khi chúng ta bị rơi vào vòng vây của chính mình hay bị cuốn hút vào các biến cố, hoặc khi xảy đến cho chúng ta điều gì đó làm cho chúng ta bị bấn loạn đảo điên, thì có lẽ, bước đầu tiên chúng ta phải làm là: Tha Thứ!

Tôi muốn nói rằng: Không hẳn chúng ta đã phạm một lầm lỗi nào đó khiến chúng ta phải rơi vào tình trạng hoang mang hoảng sợ. Không phải như vậy. Tôi chỉ muốn nói rộng tư tưởng đi đến chỗ: Hãy thương xót chính chúng ta! Cứ chấp nhận coi như chúng ta bị thua và chúng ta cần trở về tìm kiếm mối quan hệ quân bình với chính mình và với thế giới chung quanh chúng ta.

Đừng từ chối xem như thể đó là những "chuyện bên ngoài chúng ta", nhưng phải nhận biết và tái nhận biết cái khủng hoảng khiến chúng ta bị treo lơ lửng trên hồ thủy. Nên chấp nhận là chúng ta cần được giúp đỡ. Vậy hãy xin giúp đỡ và tiếp nhận sự giúp đỡ.

Mỗi khi có một thay đổi làm lo âu bấn loạn thì việc đầu tiên phải làm là thân thưa cùng THIÊN CHÚA. Khiêm tốn nhìn nhận với chính mình rằng sức lực hạn hẹp không cho phép chúng ta có thể thoát ra khỏi những giai đoạn trầm trọng của cơn khủng hoảng. Cần phải kêu van THIÊN CHÚA trợ giúp. Ngài làm được mọi sự và luôn luôn cứu giúp mọi người, không trừ ai.

Không ai được cứu rỗi nếu không biết tha thứ!

Thật vậy! Tha Thứ là ngôn ngữ của THIÊN CHÚA, là phương tiện Ngài ban cho để nói với chúng ta và nói với người khác. Hãy tìm nương ẩn nơi niềm tin vào THIÊN CHÚA trong những lúc gặp gian nan thử thách, giống y như thể là chúng ta trở về Nhà Cha. Xin Chúa ban cho chúng ta thoáng trông thấy ánh sáng mà trước đó chúng ta không còn trông thấy nữa, mặc dầu ánh sáng luôn luôn ở đó. Ngay trong những hoàn cảnh thay đổi khốn khổ nhất, xem ra không còn có hy vọng nào nữa, vẫn có một chút ánh sáng mặt trời len lỏi vào. Chẳng hạn như một cử chỉ nhỏ nhặt, một đóa hoa, một nụ cười, một tư tưởng. Hoặc dưới bất cứ hình thức nào khác. Điều quan trọng là phải quyết định mở rộng cửa để cho ánh sáng tràn vào nhà. Nên luôn luôn ghi nhớ rằng chúng ta không hứng chịu một thay đổi nhưng là sống một thay đổi. Và phải luôn luôn tha thứ như chính THIÊN CHÚA luôn luôn tha thứ cho chúng ta.

Chứng từ của nữ tu Maria Giacomina Stuari thuộc Đan Viện Agostiniano Thánh Nữ Rita thành Cascia (Trung Ý).

... Khi đến nơi gọi là "Đồi Sọ", họ đóng đinh Đức Chúa GIÊSU vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải,

một tên bên trái. Bấy giờ Đức Chúa GIÊSU cầu nguyện rằng: "Lạy CHA, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm" (Luca 23,33-34) .. Được đầy ơn Thánh Thần, ông Têphanô đắm đắm nhìn trời, thấy vinh quang THIÊN CHÚA và thấy Đức Chúa GIÊSU bên hữu THIÊN CHÚA. Ông nói: "Kìa, tôi thấy trời mở ra, và Con Người đứng bên hữu THIÊN CHÚA". Họ liền kêu lớn tiếng, bịt tai lại và nhất tề xông vào ông, rồi lôi ông ra ngoài thành mà ném đá. Họ ném đá ông Têphanô, đang lúc ông cầu xin rằng: "Lạy Đức Chúa GIÊSU, xin nhận lấy hồn con". Rồi ông quỳ gối xuống, kêu lớn tiếng: "Lạy Chúa, xin đừng chấp họ tội này". Nói thế rồi, ông an nghỉ (Công Vụ 7,55-60).

("Dalle API alle ROSE", Bimestrale Del Monastero Agostiniano Santa Rita Da Cascia, Gennaio-Febbraio 2012, Nr.1, trang 31-33)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt